

Wij leven van de Geest

Vindplaats van
geloof, hoop en liefde

Augustus 2021

classispredikant: ds. TrINETTE (W.T.V.) Verhoeven, t.verhoeven@protestantsekerk.nl
telefoon: 06 31 99 14 70

scriba: ouderling Willem Seine, classisscriba-utrecht@protestantsekerk.nl

<https://classis-utrecht.protestantsekerk.nl/>

Inhoud

- meditatie
- impressie van het werk
- beroepen en meer

Ze namen hem (Paulus) mee naar de Areopagus en zeiden: Kunt u ons uitleggen wat die nieuwe leer is die door u wordt uitgedragen? Handelingen 17:19

Deze zomer heb ik preken van Søren Kierkegaard gelezen. Kierkegaard was een Deen, luthers, theoloog en filosoof uit de eerste helft van de 19e eeuw. Hij preekt voor een nieuwjaarsdag over geloof. Geloven valt een ander niet toe te wensen, zegt hij. “...geen mens kan het geloof een ander geven, wat het hoogste is, het edelste, het heiligste is in een mens, dat *heeft* ieder mens, dat is het oorspronkelijke in hem.”

Als je een ander geloof zou kunnen geven, dan zou je het hem ook af kunnen nemen. En dat kan niet. Geloof kan je een ander niet afnemen, geloof hoort bij de mens. Maar wil hij het geloof ook bezitten? Dat is de vraag.

En ik moet denken aan Paulus op de Areopagus. De Atheners hebben het geloof - ze hebben een altaar opgericht voor een onbekende god - maar ze weten het nog geen woorden te geven. Paulus leert ze vanaf een hoogte kijken naar wat ze al wisten en hij laat hen zien hoe dat als een puzzelstukje in een veel grotere puzzel past die Jezus Christus heet.

Je moet geloven willen, zegt Kierkegaard. Je hebt het geloof maar nu moet je het ook nog leren omarmen. Het geloof zal je sterken en helpen in het nu te leven.

Een van de zaken die geloof leert, is omgaan met de toekomst. Het hoort tot ons mens-zijn

dat we nadenken over de dag na vandaag. Dat is een vloek en een zegen. Christelijk geloof leert op een bijzondere manier naar de toekomst kijken. Toekomst is altijd onzeker en dat kan angstig maken. Paulus houdt de Atheners de dag voor ogen waarop God het oordeel zal vellen. Voor velen is die boodschap niet altijd gemakkelijk geweest. Want hoe zou ik staan in het oordeel?

Kierkegaard schrijft dat je je met de toekomst moet bezig houden om haar te overwinnen. De strijd met de toekomst is namelijk een strijd met jezelf. Maar hoe zal je die winnen? Kierkegaard noemt het voorbeeld van de zeeman. Als die het moeilijk krijgt op zee, dan kijkt hij omhoog. Kort en goed komt het hierop neer: de toekomst is alleen te overwinnen met het eeuwige. En de eeuwige macht in een mens is het geloof. Het geloof overwint de angst voor de toekomst en maakt vrij om helemaal hier en nu te leven.

Het oordeel is niet om bang van te zijn. We zijn bang van onszelf. Paulus is bij uitstek de man die de toekomst schetst en tegelijkertijd het heden nieuwe betekenis geeft. Christus leeft in ons. Wie zou dan nog vrezen?

Impressies van het werk

Voor de zomervakantie hadden we een classisvergadering. In die vergadering ging het onder andere over de prioriteiten van het werk voor het komende jaar. Zo stonden we stil bij vragen hoe om te gaan met de kerk na corona. Onder onze gemeenten is vrees dat mensen weg zullen gaan blijven. Ook leven er vragen, hoe om te gaan met de digitalisering die we ingezet hebben. De Fonteinkerk in Amersfoort organiseert daarover een symposium op zaterdag 4 september. Het symposium wordt u van harte aanbevolen: zie de website van onze classis of <https://digitalefontein.nl/>. Verschillende gemeenteadviseurs bieden ook studiedagen aan over de vragen die nu spelen. En vergeet ook het Elisabeth magazine niet. Het thema-nummer van september heet: Ik blijf in de kerk. Hoe hebben gemeenteleden de crisis ervaren wat willen ze behouden. Voor informatie: <https://www.elisabethmagazine.nl/thema-abonnement/>

Verder spraken we over werkgemeenschappen en ringen. Sommige werkgemeenschappen vielen stil in de coronaperiode. Geen van de ringen kwam nog samen. We spraken onze zorg daarover uit. Onze kerk is breder dan de gemeente. Collega Wim Vermeulen schreef een essay, waarin hij de vraag stelt of in een tijd van afnemende kerkelijke betrokkenheid, de nadruk op het lokale een zwakte van het presbyteriaal-synodale model. Rondgaand in de provincie moet ik constateren dat gemeenten vooral met zichzelf bezig zijn. In heel veel gemeenten gaat het gelukkig goed. Hoewel sommigen zeggen: het gaat *nog* goed. Menigeen ziet het spook van de secularisatie voor zich. In veel gemeenten haken jongeren af. Wordt het niet eens tijd om veel meer samen te werken, samen te zoeken? Ik tref in gemeenten ook veel eenzaamheid. Het zou niet nodig moeten zijn. Ik zou allereerst de werkgemeenschappen meer elan willen geven om meer samen te werken en de vragen van onze tijd samen onder ogen te zien. Wie pakt de ringen weer op? In coronatijd zijn we begonnen met webinars. Hoe kijkt u daar tegenaan? Laat horen waar u mee bezig bent? Wat voor u van belang zou kunnen zijn?

Op 14 september zal er een studiedag voor kerkelijk werkers met preekbevoegdheid zijn. De dag staat onder leiding van dr. B. de Leede en zal gehouden worden in de **Ontmoetingskerk**, Kon. Julianalaan 26
3738 VC Maartensdijk. Belangstellenden zijn alsnog van harte welkom. Neem zo spoedig mogelijk contact met me op.

Beroepen en meer

Wij zijn blij u te kunnen melden dat ds. W. van Laar, thans predikant te Willemstad, het beroep dat de Oosterlichtkerk in De Bilt heeft uitgebracht, heeft aanvaard. Zijn intrededienst zal op 29 augustus 2021 plaatsvinden.

Ook hebben weer verschillende predikanten afscheid genomen: ds. A. Simons nam afscheid van de hervormde gemeente Montfoort op 11 juli; tevens op de 11^e juli nam afscheid van de hervormde gemeente Nieuwer ter Aa ds. G.H. Vlijm.

Nog afscheid nemen: ds. K. Hage van de Pieterskerk te Breukelen op 29 augustus. Wij nemen van hem dan bovendien afscheid als synodelid namens de classis Utrecht.

Op 5 september nemen afscheid van hun gemeente: ds. L. Bal van de Marekerk in de Meern en ds. M. Diepenbroek van de lutherse gemeente Woerden.

In Christus verbonden,

Ds. Trinette Verhoeven.